

er de grunde og bygninger på frihavns område, som tilhører Københavns havnevesen eller den, der har fået overdraget at udøve frihavnsvirksomheden (d. v. s. Københavns Frihavnsaktieselskab), såvel som offentlige institutioners bygninger og anlæg i frihavnen fritaget for skatter af enhver art. Denne bestemmelse fandtes allerede i den oprindelige frihavnslov nr. 44 af 31. marts 1891 § 6.

Da frihavnsarealerne ifølge langvarig praksis har været undtaget fra vurdering — hvilken i øvrigt ville være uden skattemæssig betydning — foreslås det nu, at de af den nævnte lovs § 7, stk. 1, omfattede grunde, bygninger og anlæg ved en tilføjelse til vurderingslovens § 7 udtrykkeligt undtages fra vurdering. Såfremt en sådan bestemmelse gennemføres, skal alene de bygninger, som private har opført på lejet grund i frihavnen, være genstand for vurdering.

Til nr. 4 og 5.

Ændringen af vurderingslovens § 8 vedrører både de af landbrugslovgivningen og de af loven om ejerlejligheder nødvendiggjorte bestemmelser. De af landbrugslovgivningen foranledigede ændringer angår for det første spørgsmålet om samvurdering af ejendomme, for det andet landbrugspligten og omsætningskontrollen med landbrugsejendomme.

Den nuværende regel i landbrugslovens § 5, hvortil vurderingslovens § 8, stk. 4, henviser, forbyder, at landbrugsejendomme samvurderes, og at dele af landbrugsejendomme vurderes sammen med andre landbrugsejendomme. Disse bestemmelser er foreslået overført til vurderingslovens § 8, stk. 1, dels ved en ændring af 1. pkt., hvori det fastslås, at arealer, der hører til en samlet fast ejendom (herunder landbrugsejendomme), ikke må vurderes under anden fast ejendom, og dels ved tilføjelse af et nyt 3. pkt., hvori det fastslås, at den nu tilladte adgang til samdrift af landbrugsejendomme ikke giver adgang til samvurdering af de pågældende ejendomme. Ændringen af § 8, stk. 1, 2. pkt., er af redaktionel karakter.

Med hensyn til landbrugspligten blev det i 1963 ved ændring af landbrugsloven bestemt, at landbrugspligten skulle omfatte alle jorder, der ved en landbrugsejendoms seneste vurdering er medtaget under ejendommen, herunder også jorder, der ikke omfattedes af noteringen i matriklen. Det er nu foreslået, at man ved inddragelsen under landbrugspligten af medvurderede, ikke-noterede arealer, dog skal bortse fra arealer, der af landbrugsministeren måtte være tilladt fraskilt ejendommen efter 1. september 1960. Af hensyn til omsætningskontrollen med de ikke-noterede arealer, der er ind-

draget under landbrugspligten, er det nødvendigt at have en regel til sikring imod, at der finder fra-vurdering sted af sådanne arealer, uden at landbrugsministerens tilladelse til udstykning foreligger. Det foreslås derfor i § 1, nr. 5, vedrørende ændringen af vurderingslovens § 8, stk. 2, at der i et nyt 4. pkt. gives regler om, at et areal, der er vurderet under en landbrugsejendom, kun kan vurderes særskilt, når arealet efter 1. september 1960 af landbrugsministeren er tilladt fraskilt den pågældende ejendom.

De hidtidige 4. og 5. pkt. i vurderingslovens § 8, stk. 2, kan nu udgå af vurderingsloven under hensyn til de foreslåede ændringer i statshusmandsloven.

Bestemmelsen i § 8, stk. 1, sidste pkt. står i forbindelse med loven om ejerlejligheder. I dennes § 4, stk. 1, fastslås det, at hver ejerlejlighed anses som en selvstændig fast ejendom. I bemærkningerne til loven er det imidlertid forudsat, at ejendomme, som er opdelt i ejerlejligheder, vurderes under ét, men at ejendomsskatterne af skattevæsenet fordeles på de enkelte lejligheder efter det i lovens § 2 omhandlede fordelingsstal. Under hensyn til at det i relation til andre afgiftslove, specielt reglerne om indkomst- og formueskat, må anses for rigtigst, at de enkelte ejerlejligheder vurderes særskilt, foreslås der ved nærværende lovforslag skabt hjemmel herfor. Ved den i forbindelse med lovens gennemførelse skete ændring af tinglysningsanordningen er det i dennes § 10 a (jfr. justitsministeriets bekendtgørelse af 22. juni 1966) fastsat, at der forinden eller samtidig med tinglysning af det første skøde på en ejerlejlighed skal indleveres en anmeldelse om hele ejendommens opdeling i ejerlejligheder, hvormed skal følge en fortegnelse over ejerlejlighederne og kort over hver enkelt ejerlejlighed. Tinglysningen af denne anmeldelse må i henseende til nærværende lov sidestilles med den matrikulære opdeling ved en udstykning. Når det ved den foreslåede ændring af § 8, stk. 1, fastslås, at de enkelte ejerlejligheder anses som selvstændige ejendomme, når der er sket tinglysning af ejendommens opdeling i ejerlejligheder, indebærer dette bl. a., at de enkelte lejligheder — uanset om de hver for sig er afhændet eller ej — skal vurderes særskilt ved førstkommende årsomvurdering i medfør af vurderingslovens § 2, stk. 2, nr. 9, der omhandler vurderingen af nye ejendomme, at de til enhver tid udenfor de almindelige vurderinger og omvurderinger kan begæres optaget til omvurdering i medfør af § 4, jfr. § 8, stk. 2, og at der skal indgives særskilt vurderingsskema for hver enkelt ejerlejlighed.